

Viitorul facultativ

Dorin Tudoran

Ziua strabate in viata mea ca printr-o strecuratoare
zdrrentuita; la varsta aceasta poti fi proclamat in ovatii
imparat, scuipat in obraz ca impostor, poti sa fii,
poti muri cu maruntaiele ucigandu-se unul pe celalalt
poti paste o nesfarsita turma de porci prin jirul
alunecos.

Total poate fi viata si nu este.

Total poate fi moarte

si n-are putere sa fie nici atat.

Ziua strabate cu greu dar o face,
ochii ei sunt ochi de statuie - albi si nimic altceva,
numai tu poti turna in ei viata sau macar
sa lipesti deasupra-le cu scotch ori guma arabica o privire
decupata din vreun album; numai tu poti picura in ipsosul
exoftalmic un bob de atropina.

Ziua strabate cu greu, peste ochii ei
masina ta de scris trece doliul panglicii sale - fictiunea.

Si iata-i: se misca, se umplu de stiri, de romane fluviu,
de lacrimi si foiletoane, aprige pamflete si reportaje de pe front,
de tipetele dezarticulate ale poetului
candva tanar si genialoid, azi - un raft incert de biblioteca.

„inca putin" iti spui, „inca putin" iti soptesti, „si ai invins"
ziua strabate cu greu,

Premiul

Nobel pentru pace triseaza
si el anul acesta, firma
I.B.M. lanseaza masina de scris
cu cap rotativ, un fel de craniu cu 30-40 de guri.

Ai invins de mult -
imparatul a fost debarcat, maruntaiele sale s-au sfasiat
unul pe celalalt in necrutatoare lupte intestine,
padurile de fag ia-le de unde nu-s,
ia-le de un' s-au dus,
impostorul a fost uitat inainte de-a recunoaste ceva,
porcii aceia nenumarati s-au reprofilat in contrabanda
de carne,

undeva intr-o lume - nici prima, nici macar a doua,
intr-o lume tarandu-se-n urma acestora ca o umbra balbaita
unde cumperi de la primul venit
chiar daca e un porc ce-si vinde propria carne.

Ziua strabate cu greu dar o face.
intorcandu-te acasa prin parcul plin de statui
il zaresti pe impostor incurcat in matele imparatului

vezi porcii frecandu-se de soclul statuilor, jirul a ajuns
pana la glezna noptii, frontul s-a largit considerabil
romanele fluvii, reportajele de la fata locului o spun.

Ai invins de mult - impostorul a fost debarcat.

Sau

imparatul?

Oricum cineva s-a incurcat in propriile-i
mate sau nu, nu padurile de fag erau acelea.

Da?

Nu!

Padurile de fag ia-le de unde nu-s
ia-le de un' le-a dus impostaail cu mate de imparat, oh!, nu, gresesc -
imparatul cu mate de impostor; cineva, oricum, a fost
debarcat,

jirul a fost scuipat in obraz.

Sau nu.

Nu, iertare jirului: el ar fi putut sa fie
dar n-a fost; nici viata, nici moarte n-a avut putere sa fie.

Ajuns acasa mai mult mort, viule, tu
te-nfasori in doliul masinii de scris si dandu-ti foc
strans legat in panglica fina
abia simti pe propria-ti piele
ca el e si negru si rosu; si iarasi negru,
ca moartea ta poate incepe cu orice litera - celealte vor urma
constiincioase;
te-apuca disperarea la gandul
ca maine s-ar putea sa invingi din nou, ca trebuie sa invingi si maine,
si-ti spui ca de-i pe-asa
vei incepe prin a da in judecata

Premiul

Nobel pentru pace
din acest an
poate
I.B.M.-ul -
nu se va putea spune ca te ocupi de fleacuri;
pentru catava vreme vei fi in centrul atentiei,
iar cand totul va trece;
dar pana una alta, maine iar trebuie
sa invingi si ziua strabate in viata ta ca printre-o
strecuratoare.
Zdrentuita. „inca putin si-ai invins” -iti spui.

2

De-am fi tot noi aceia -
vantul se va opri
ploaia
nici ea nu va mai bate

iar haina
ei bine haina nu va mai fi
uda si grea
si nici a caine batut
nu va mai mirosi
noaptea ni se va parea usoara
ca o pilota umpluta cu fulgi de papadie;
doar ochii
si ororile solemne

3

Invata-ma sa bocesc cum altadata
stiinta nerusinata de-a fi fericit
mi-o inoculai fara sa simt -
un singur lucru sa nu uiti;
nu pot veni la repetitii
eu
care n-am gustat niciodata scamatoria porumbeilor
din
San
Marco
prefacandu-se - imperii in sir! -
ca muta orasul atarnat de ciocurile lor istorice
pe-un loc mai sigur —
nu exista terra ferma
si-odata tot trebuia sa-ti vezi maruntaiele
zvacnind in gheara
lacuita de-atatea curente
pana la a face din ea
un simplu motiv cultural.
Trebua odata
si e acum!

4

Va veni si victoria candva
Cu sau fara de brate
lipsita de aripi sau macar
de una.
Cineva o va aseza
intr-un muzeu
imnurile vor incepe sa siroiasca
din buretele prea-plin al asteptarii.
Numai zborul ei pana la noi
va ramane pururi dincolo
nu ca o realitate abstracta
ci ca o fiara

nestiind nicicand
sa manance din palma.
Cu aripi ori numai cu brate va sosi!

5

Ce sansa
inca tanar si nefericit
ascultand zilnic cum crapa
pielea realitatii inconjuratoare
ca un rinocer tasnind din zalele sale de fonta
si nimic
absolut nimic nu-ti sopteste:
„N-ai dreptate - moartea e
doar un motiv cultural,
sau macar disperarea".
Ce sansa!
inca tanar si inca asteptand
nefericirea luminandu-te
ca fildesul fermecat
dintr-o alta mie si una
de nopti.
Chiar asa, ce sansa!

6

„Bonne chance, mon petit vierzhen" -
mana impingandu-ma
trecandu-ma dincolo de orizont
firul acela atat de subtire
si atat de
de netrecut.

7.

Daca tu, moarte,
nu mai ai loc de mine
iar tu, viata,
nu tremuri parasindu-ma,
ci aluneci asemeni sarpelui
din pielea naparita,
atunci
luati-va, neinduplecator,
luati-va de beregata voi doua
scrieti, una pe gatul celeilalte, sentinta
ca pe calendarul desavarsit al naturii,
dar lasati-ma, zic, sa va admir
inghitindu-mi lacrima amestecata

POEZII ONLINE

---

cu scuipat
ca pe un ou de aur;
tragedia mea e
ca sunt pregatit pentru fiecare din voi doua -
slabiciunea voastră nu e mai mica:
voi nu va cunoasteti
decat prin mine.
Ci dati-mi linistea sa va admir
nemairostindu-vă numele!